

SPIS TREŚCI

TRUDNA SZTUKA SKUTECZNEJ AUTOPREZENTACJI.....	5
<i>Autoprezentacja – co to takiego?.....</i>	<i>9</i>
<i>Autoprezentacja w praktyce.....</i>	<i>11</i>
O ROLI EDUKACJI W DZISIEJSZYM ŚWIECIE.....	19
<i>Znaczenie edukacji we współczesnym świecie.....</i>	<i>23</i>
<i>Co zyskujemy dzięki uczeniu się?.....</i>	<i>25</i>
NASZE EMOCJE I UCZUCIA.....	29
<i>Co to są emocje?.....</i>	<i>33</i>
<i>Rozpoznajemy nasze emocje.....</i>	<i>35</i>
JAK ROZWIJAĆ W DZIECIACH SZACUNEK WOBEC STARSZYCH.....	39
<i>Starsi i młodsi.....</i>	<i>43</i>
<i>Bliskie spotkania.....</i>	<i>45</i>
SUKCES – CO ZNACZY DLA RÓŻNYCH LUDZI?.....	55
<i>Człowiek sukcesu – co to znaczy?.....</i>	<i>59</i>
<i>Mój osobisty sukces.....</i>	<i>61</i>
KARIERA A RODZINA – TRUDNE PROPORCJE.....	67
<i>Co się dla mnie liczy?.....</i>	<i>71</i>
<i>Moje plany na życie.....</i>	<i>75</i>
W ŚWIECIE RÓŻNORODNYCH RODZIN.....	83
<i>Różnorodność rodzin.....</i>	<i>85</i>
<i>Las rodzin.....</i>	<i>87</i>
PORTALE SPOŁECZNOŚCIOWE W NASZYM ŻYCIU.....	91
<i>W świecie portali społecznościowych.....</i>	<i>93</i>
<i>Uwaga na portale społecznościowe!.....</i>	<i>95</i>
MECHANIZMY POWSTAWANIA UZALEŻNIEŃ.....	99
<i>Fakty i mity o uzależnieniach.....</i>	<i>103</i>
<i>Mechanizmy uzależnienia – jak się objawiają?.....</i>	<i>105</i>
SKUTECZNE POSZUKIWANIA W SKARBCU INFORMACJI.....	117
<i>Internet – kopalnia informacji.....</i>	<i>121</i>
<i>Wizyta w bibliotece.....</i>	<i>123</i>

Co zyskujemy dzięki uczeniu się?

Metody	praca indywidualna i w grupach, dyskusja
Pomoce dydaktyczne	krzesła ustawione w kręgu (choć można też siedzieć na podłodze), sznurek lub kreda, dwie kartki A4, jedna z napisem „TAK”, a druga z napisem „NIE”, długopisy, kredki lub flamastry, czyste kartki A4, klej

WPROWADZENIE

Osoba prowadząca wita grupę, przypomina tematykę zajęć i – ewentualnie – najważniejsze wnioski z poprzedniej lekcji.

ROZWINIĘCIE

1. Co w jakim zawodzie jest potrzebne?

Praca w grupach. Osoba prowadząca dzieli klasę na grupy tak, by w żadnej z nich liczba osób nie przekraczała pięciu (optymalna liczba to cztery). Następnie każda grupa losuje nazwę jednego zawodu z listy (propozycje w Karcie pracy).

Zadaniem każdej z grup jest wypisać przy wylosowanym przez siebie zawodzie jak najwięcej przykładów wiedzy bądź umiejętności, jakie można zdobyć na różnych poziomach edukacji, począwszy od szkoły podstawowej, a które są niezbędne do wykonywania tego zawodu. Osoba prowadząca w tym czasie chodzi między grupami, pyta o ich pomysły i delikatnie nakierowuje na – jej zdaniem – najważniejsze rozwiązania, których dana grupa nie dostrzega (ale nie na wszystkie). Po skończonej pracy osoby reprezentujące każdą z grup prezentują efekty pracy zespołu. Po każdej prezentacji osoba prowadząca inicjuje dyskusję i zachęca pozostałe osoby w klasie do poszukiwania tego, co jeszcze nie zostało na liście ujęte; w ostateczności sama proponuje swoje pomysły, jeśli nikt ich wcześniej nie zgłosi. Za każdym razem należy starać się zadanie to wykonać maksymalnie wnikliwie, po to, by później w dyskusji pokazać, że wiele nawet pozornie „prostych” czy „oczywistych” zawodów wykorzystuje w praktyce wiedzę z bardzo różnych dziedzin (np. hydraulik to nie tylko wiedza techniczna i umiejętności manualne, lecz także znajomość fizyki czy chemii).

2. List do redakcji. Karta pracy nr 1.

Praca w parach. Osoba prowadząca wprowadza uczestników w ćwiczenie, mówiąc np.: „Wyobraźcie sobie, że w pewnej gazecie ktoś opublikował prawdziwy paszkwil na szkołę. Napisał w nim, że uczenie się nie ma żadnego sensu, a chodzenie do szkoły to strata czasu – zaraz wam ten krótki felieton przeczytam. Waszym zadaniem będzie napisanie w parach listu do redakcji tej gazety, w którym odpowiecie na ten tekst – tak, jak czujecie, czy zgadzacie się

z autorem felietonu, czy też nie”. Następnie osoba prowadząca odczytuje wspomniany felieton (tekst w Karcie pracy) i daje uczestnikom chwilę czasu na sformułowanie własnej odpowiedzi. Następnie prosi kilkoro ochotników o odczytanie ich listu, po każdym inicjując krótką dyskusję z innymi osobami z klasy – czy się zgadzają, czy nie, czy coś by dodały itp.

3. Podsumowanie

Burza mózgów. Prowadzący prosi całą klasę, by w ramach podsumowania podawała argumenty, które – ich zdaniem – przemawiają za tym, że edukacja jest ważna bądź że szkolna nauka ma sens. Wszystkie argumenty są kolejno bez żadnej selekcji zapisywane na tablicy. Kiedy pomysły się wyczerpią, osoba prowadząca prosi klasę o wytypowanie tych argumentów, które – zdaniem większości – są najważniejsze czy najbardziej przekonujące, poddając te wybory krótkiej dyskusji („dlaczego tak uważacie?”).

ZAKOŃCZENIE

Osoba prowadząca ponownie prosi uczestników o podniesienie rąk, jeśli zgadzają się, że nauka szkolna ma sens i edukacja jest potrzebna – i liczy głosy. Następnie zachęca ochotników do podzielenia się osobistą refleksją, po czym dziękuje wszystkim za udział w zajęciach.

CO W JAKIM ZAWODZIE JEST POTRZEBNE?

Lista zawodów do opracowania:

- programista,
- lekarz,
- inżynier – projektant maszyn,
- hydraulik,
- mechanik samochodowy,
- pisarz,
- sprzedawca,
- nauczyciel,
- księgowy.

LIST DO REDAKCJI

Paszkwil na szkołę opublikowany w gazecie.

Szkolny bezsens

Czy chodzenie do szkoły ma jakikolwiek sens? Tak naprawdę budzi to poważne wątpliwości. Bo czy dzięki szkole faktycznie coś zyskujemy? Może lepiej wyszlibyśmy na tym, gdybyśmy nie musieli wcale do niej chodzić?

Wyobraźmy sobie świat bez szkoły, w którym dzieci i młodzież nie muszą chodzić na lekcje, czytać lektur ani podręczników, odrabiać zadań domowych. Mogą w tym czasie robić to, na co mają ochotę, lub co każą im rodzice, jeśli akurat trzeba coś zrobić. A przecież w domu jest sporo pracy – dzieci mogą sprzątać, gotować, robić pranie lub zakupy, a na wsi dodatkowo pomagać przy gospodarstwie. Gdyby nie trzeba było chodzić do szkoły, mielibyśmy więcej czasu wolnego – można by było więcej godzin siedzieć przed telewizorem czy komputerem albo spotykać się z koleżankami i kolegami.

Ktoś mógłby powiedzieć, że wtedy nikt by się niczego nie nauczył, ale od czego jest internet? Gdyby ktoś naprawdę chciał się uczyć, szukałby sam w internecie potrzebnych informacji (o ile, oczywiście, wcześniej rodzice lub opiekunowie nauczyliby go pisać, czytać i korzystać z komputera) i tak poszerzałby swoją wiedzę. Różnych umiejętności mógłby nauczyć się, oglądając filmy na YouTube, albo może akurat miałby znajomego kogoś dorosłego, który by nauczył go zawodu inżyniera czy lekarza. A nawet jeśli ten ktoś niczego by się nie nauczył, to i tak jakoś dałby sobie radę. Po co komu szkoła?